

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 12C/157/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414211101
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2017:6414211101.2

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Vladimírom Šalamúnom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanej: N. Ž., H.. XX. XX. XXXX, R. C. D. XXX/XX, XXX XX Ž. H. D., štátny občan SR, o zaplatenie 1 913,94 € s príslušenstvom, takto

r o z h o d n u t i e :

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 63,00 €, vyčíslenej sumy ročného úroku z omeškania vo výške 8,49 € a úroku z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 63,00 € od 07.09.2014 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 440,24 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1 440,24 € od 28.12.2012 do zaplatenia a to v lehote 3 dní do právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania vo výške 50,5 %.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 06.09.2014 doručenou tunajšiemu súdu dňa 22.09.2014 si žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 1 913,94 € s príslušenstvom titulom splnenia záväzku v zmysle Úverovej zmluvy č. 4203002258 zo dňa 01.03.2012. Žalobca sa tiež domáhal náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia.

2. Žalobca v žalobe uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 01.03.2012 so žalovanou, ako dlžníkom - spotrebiteľom, uzatvoril Úverovú zmluvu č. 4203002258, na základe ktorej poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 1 700,00 €. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 48 pravidelných mesačných splátkach vo výške 63,69 €. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou svojho záväzku, a preto ju žalobca listom zo dňa 27.12.2002 vyzval k splateniu celého zostatku úveru v lehote 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Žalobca v podaní zo dňa 11.05.2015 súhlasil s vydaním platobného rozkazu s upraveným petitom, v zmysle ktorého žiadal aby mu žalovaná zaplatila sumu 1850,94 €, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 249,22 € a úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1850,94 € odo dňa 07.09.2014 do zaplatenia.

3. Súd žalovanú uznesením č.k. 12C/157/2015-66 zo dňa 03.01.2017 vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia k žalobe písomne vyjadrila, uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaná sa k žalobe v súdom stanovenej lehote nevyjadrila.

4. Súdne pojednávanie sa dňa 09.03.2017 konalo bez účasti žalobcu, ktorý svoju neúčasť písomne podaním zo dňa 08.03.2017 ospravedlnil. Žalovaná, ktorej bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 09.02.2017, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnila.

5. Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa so žalobou podanou dňa 22.09.2014, Úverovou zmluvou č. 4203002258 zo dňa 01.03.2012, Úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver, Informáciami o poistení dohodnutom zmluvou č. 19100826/2009, výzvou žalobcu zo dňa 01.07.2013, a dokladom o jej odoslaní, podaním žalobcu zo dňa 11.05.2015, výpisom čerpania, splátok a úhrad žalovanej a výpisom z obchodného registra žalobcu, zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalovaná, ako klient, žalobca, ako veriteľ, uzatvorili dňa 01.03.2012 Úverovú zmluvu č. 4203002258, na základe ktorej bol klientovi poskytnutý bezúčelový úver v celkovej výške 1 700,00 €, celková čiastka splatná spotrebiteľom 3 000,00 €, mesačná splátka vo výške 63,69 €, počet splátok 48, ročná úroková sadzba 30,04 %, RPMN od 35,2 do 27,3 % (s tým, že hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasil s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru), priemerná hodnota RPMN 21,06 %, lehota splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. Dňa v poslednom mesiaci. Prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahoval poradové číslo dňa poskytnutia úveru, bola splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok bola vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola splatná prvá splátka. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy boli Úverové podmienky (ďalej len „ÚP“) spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Klient svojím podpisom potvrdzoval, že prevzal ÚP s kódom ISH211, bol s nimi oboznámený, sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. Žalovaná žalobcovi uhradila počas trvania Úverovej zmluvy č. 4203002258 spolu len sumu 259,76 €. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 27.12.2012 žalobca vyzval žalovanú k splateniu celého úveru. Výzvou zo dňa 01.07.2013 žalobca opravil dlžnú čiastku chybné uvedené v predchádzajúcej výzve na sumu 1 913,49 €.

6. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý zrušil zákon č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Keďže žalobca ešte pred začatím súdneho pojednávania konaného dňa 09.03.2017 zobral návrh v časti o zaplatenie 63,00 €, vyčíslenej sumy ročného úroku z omeškania vo výške 8,49 € a úroku z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 63,00 € od 07.09.2014 späť, súd konanie v tejto časti v súlade s § 145 ods. 2 CSP zastavil.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v deň uzatvorenia Úverovej zmluvy č. 4203002258 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného k 31. januáru 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 01.03.2012 platne uzavretá Úverová zmluva č. 4203002258. Z obsahu zmluvy ako aj z výpisu z obchodného registra právneho predchodcu žalobcu vyplýva, že pri uzavretí zmluvy konal v rámci svojho predmetu podnikania. Žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Podľa obsahu Úverovej zmluvy č. 4203002258 a pripojených úverových zmluvných podmienok sa dá posúdiť, že ide o tzv. typovú alebo formulárovú zmluvu, vyhotovenú pre širší neurčený okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou zasiahnuť do obsahu zmluvy alebo obchodných podmienok a tak podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že právny vzťah, založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský a Úverovú zmluvu č. 4203002258 je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na to, že sa v danej veci jedná o spotrebiteľský úver, na právny vzťah medzi stranami sporu je nutné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom znení a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Z uvedeného dôvodu zákon č. 129/2010 Z.z. stanovuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, medzi ktoré patrí aj ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“), hodnota ktorej musí byť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. RPMN je možno považovať za jeden z najpodstatnejších inštitútov slúžiacich na orientáciu na trhu spotrebiteľských úverov. RPMN vyjadruje hodnotu všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pomocou RPMN môže spotrebiteľ pomerne jednoducho zistiť, ktorý úver resp.

pôžička je pre neho výhodnejší. V Úverovej zmluve č. 4203002258 je RPMN určená rozpätím od 35,2 do 27,3 %. Dojednanie RPMN prostredníctvom v zmluve uvádzaného rozpätia percentuálne sadzby je podľa názoru súdu nesprávne, neurčité, a teda neplatné ustanovenie. Na základe takto stanovenej RPMN spotrebiteľ nemôže určiť v čase rozhodovania o uzatvorení zmluvy presnú výšku RPMN. Uvedeného nedostatku si bol vedomí aj žalobca, ktorý do zmluvy zakomponoval ustanovenie o tom, že presnú výšku RPMN oznámi žalovanej po poskytnutí úveru. Keďže v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru nebola známa presná výška RPMN je otáznosť ako žalobca určil ďalšiu podstatnú náležitosť tejto zmluvy a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Vzhľadom k tomu že Úverová zmluva č. 4203002258 ako zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje platné dojednanie RPMN a teda neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) toho istého zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ani údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú možno vyvodiť len zo znenia pripojených úverových zmluvných podmienok, čo taktiež sťažuje pozíciu spotrebiteľa, rozhodujúceho sa o uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z rekapitulácie žalobcom predloženého Výpisu čerpania, splátok a úhrad úveru vyplýva, že žalovaná žalobcovi uhradila sumu 259,76 €. Nakoľko je poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov, žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi len sumu vypočítanú ako rozdiel výšky poskytnutého úveru a sumy ňou uskutočnených úhrad, t.j. sumu 1 440,24 € (1 700,00 € - 259,76 €). Vo zvyšnej časti, ktorá predstavuje úroky a poplatky súd žalobu zamietol. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho jej okrem povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vznikla aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v žalobe uplatnenej výške 8,15 % ročne z dlžnej sumy 1 440,24 € od 28.12.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru, do zaplatenia. Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 a 2 CSP. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1 913,94 € s príslušenstvom, priznaná mu bola suma 1 440,24 € s príslušenstvom. V konaní mal žalobca úspech v 75,25 %, jeho neúspech predstavuje 24,75 %. Žalobca teda vo veci dosiahol celkový úspech vo výške 50,5 % (75,25 % - 24,75 %) a v takomto rozsahu mu vznikol nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Pokiaľ sa oprávnená osoba účinne vzdala odvolania, odvolanie už nemôže neskôr podať. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 Exekučného poriadku) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 Exekučného poriadku).